

Γράψε τραγούδια της αγάπης

Μετάφραση Έλλης Παιονίδου

A 5 2 . 5

ΤΟ ΛΟΥΛΟΥΔΙ ΤΗΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑΣ

Από τα κιτρολέμονα αποστάξαμε τη λύπη
και τη σκορπίσαμε πίσω απ' των ημερών μας τους θανάτους.
Ύστερα αποστάξαμε τη λύπη απ' του νησιού μας το φασκόμηλο
γαλήνια ζεστασιά στο αίμα μας. Μετά,
από τις μυρσίνες αποστάξαμε τη λύπη.
Πικρές αγάπες χύθηκαν από τα βλέφαρά μας.
Ύστερα αποστάξαμε τη λύπη απ' τις ελιές.
Σε μαύρους μύλους μέσα την πολτοποιήσαμε.
Μετά αποστάξαμε τη λύπη απ' τα σταφύλια.
Ξυπήσαμε τη νύχτα μεθυσμένοι από άλικο αίμα.
Τέλος η λύπη μοναχή της αποστάχθηκε,
καρφώθηκε στο στήθος μας, λουλουδί της ταυτότητας.

ΤΟ ΣΤΙΓΜΑ ΤΗΣ ΜΟΝΑΞΙΑΣ

Ποιός έγραψε τη λέξη πείνα
και σε ποιανού το μέτωπο;
Είναι γνωστός. Ποιός έγραψε
αίμα, ιδρώτας, δάκρυα, σκλαβιά...
Ποιός είναι σύννεφο,
ποιός είναι ρίζα δέντρου,
ποιός έφερε το χαλασμό
σε ποιούς,
ποιός γέννησε παιδιά και ποιός
σε άδεια κουφάρια τα μετάρεψε,
είναι γνωστός.
Σιγά σιγά και δίχως έλεος
καθώς ανήμπορο σκορπιό συνθλίψαμε
την τρυφερότητα.
Πονάει πότερο αυτό που μέσα σου κρυφά γνωρίζεις.
Αργότερα κάτω από της μοναξιάς το στίγμα
παγώσαμε, συμπυκνωθήκαμε σε μια κουκίδα
χωρίς ντροπή.

ΓΡΑΨΕ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ, ΕΙΠΕ

Ένα μικρό κορίτσι, στην Κερύνεια,
φεγγαρόφωτο στα μάτια, συντροφιά καρδιάς,
είπε: Γράψε τραγούδια της αγάπης...

Σε μένα τόπε, τη γυναίκα που καταδικάστηκε
να βηματίζει στην Κερύνεια δια μέσου
του κορμιού της που λησμόνησε πώς αγαπούνε,
ανίδεη για τους οχετούς που πλημμυρίσανε τους δρόμους
για το λιμάνι που έγινε σιχαμερό σκοινί
σφιγμένο γύρω στο λαιμό μου·
ποιός είπε πως τα σαλιγκάρια λάμπουν...

Ένα μικρό κορίτσι στην Κερύνεια
με το γλυκό, κουκλίστικο της στόμα,
γράψε τραγούδια της αγάπης, είπε
ανίδεη πως οι σωροί από κουφάρια
κι οι χορωδίες των γερακιών
ασφυχτικό τείχος τριγύρω στην καρδιά μου.

Η Κερύνεια μ' απειλεί, την απειλώ κι εγώ
ξέροντας πως οι δρόμοι μας ποτέ τους δεν θα σμίξουν.
Ανύποπτες θα συνυπάρχουμε.

Γράψε τραγούδια της αγάπης, είπε
ένα μικρό κορίτσι, απόσταγμα μελιού
στο πρώτο πρώτο συναπάντημά της με τον έρωτα.

Πλοία φορτωμένα πόνο βυθισμένα στην καρδιά μου.

Πού είναι η αγάπη, είπα
πού;

Ως φαίνεται έχω ανυπόφορα εξαγνισθεί,
ή μήπως ανυπόφορα έχω μολυνθεί;

